هرکس دوست دار دیدارِ الله باشد، الله نیز دیدارش را دوست دارد؛ و هرکه ملاقاتِ الله را دوست نداشته باشد، الله نیز ملاقاتش را دوست ندارد.

از عایشه رضی الله عنها روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللهِ أَحَبَّ اللهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللهِ كَرِهَ اللهُ لِقَاءَهُ»: «هرکس دوست دار دیدارِ الله باشد، الله نیز دیدارش را دوست دارد؛ و هرکه ملاقاتِ الله را دوست نداشته باشد، الله نیز ملاقاتش را دوست ندارد». گفتم: یا رسول الله، اگر منظورتان دوست نداشتن مرگ است که همه ی ما مرگ را دوست نداریم؟ فرمود: «لَيْسَ كَذَلِكَ، ولكِنَّ المُؤْمِنَ إذَا بُشِّرَ بِرَحْمَةِ اللهِ وَرِضْوَانِهِ وَجَنَّتِهِ أَحَبَّ لِقَاءَ اللهِ فَأَحَبَّ اللهُ لِقَاءَهُ، وإنَّ الكَافِرَ إذَا بُشِّرَ بِعَذابِ اللهِ وَسَخَطِهِ كَرِهَ لِقَاءَ اللهِ وكَرِهَ اللهُ لِقَاءَهُ»: «چنین نیست؛ مومن آنگاه که نوید رحمت، خشنودی و بهشتِ الله به او داده می شود، ملاقات الله را دوست دارد؛ در نتیجه الله نیز ملاقاتش را دوست می دارد. و کافر هنگامی که خبرِ خفت بارِ عذاب و خشمِ الهی را دریافت می کند، دیدار الله را ناپسند می دارد و الله نیز دیدارش را دوست ندارد».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «هرکه دوست دار دیدارِ الله باشد، الله نیز دیدارش را دوست دارد؛ و هرکه ملاقاتِ الله را دوست نداشته باشد، الله نیز ملاقاتش را دوست ندارد». این بود که عایشه رضی الله عنها پرسید: یا رسول الله، آیا این به معنای دوست نداشتن مرگ است که اگر چنین باشد همه ی ما مرگ را دوست نداریم؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید: "اینگونه نیست". و خبر می دهد که هرگاه انسان دوست دارِ دیدار با الله باشد، الله متعال نیز دیدار او را دوست دارد، زیرا مؤمن به پاداش های بزرگ و نیک و بخشش های گسترده ای که الله متعال برای مؤمنان آماده کرده است، ایمان دارد، از این رو آن را دوست دارد و دنیا برای او بی ارزش بوده و زیاد به آن اهمیت نمی دهد؛ زیرا بزودی به جایی بهتر از آن منتقل خواهد شد؛ به همین دلیل است که دیدار الله را دوست دارد، بخصوص هنگام مرگ، وقتی به رضوان و رحمت بشارت داده شود، لقاء و دیدار الله عزوجل را دوست دارد و مشتاق آن است؛ و اینجاست که الله متعال نیز دیدار او را دوست دارد. اما چون به کافر خبر عذاب الله و نارضایتی و خشم او داده می شود، دیدار الله را ناپسند می دارد و الله نیز دیدار او را دوست ندارد. چنانکه در حدیث آمده: وقتی خبر خشم و نارضایتی الله به فرد کافر می رسد، روح او در جسمش پراکنده می گردد و از اینکه از کالبدش بیرون شود، خودداری می کند؛ و به همین دلیل روح کافر به سختی از بدنش خارج می شود و دوست ندارد روحش بیرون شود؛ زیرا بشارت به شر و بدی داده شده است. چنین است که الله متعال می فرماید: «وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ» [انعام: 93] «و [ای پیامبر، صحنه هولناکی است] اگر هنگامی را ببینی که [این] ستمکاران، در [ترس و] سختی های مرگ فرورفته اند و ملائکه [قبضِ روح،] دست های شان را [به سوی آنان] گشوده اند [و فریاد می زنند:] "جانهای تان را [از بدن] بیرون دهید».

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/8266